پشت‌بوم

چرا فقط دو زن؟

حسین عبدالهاشم‌پور

● عجیب است که طی دو، سه‌دوره گذشته، آثار انگشت‌شماری از زنان هنرمند خاورمیانه به حراج کریستیز دوبی راه یافته است. بالطبع، در هفدهمین دوره این حراج که عصر امروز (سه‌شنبه) در هتل امارات‌تاورز برپا می‌شود، از میان ۳۶اثر ایرانی راه‌یافته، تنها دواثر به زنان هنرمند ایرانی تعلق گرفته است: لیلی متین‌دفتری و بیتا وکیلی. این در حالی است که کل آثار زنان در این حراج به انگشتان یک دست هم نمی‌رسد و ایران از این منظر هم رکورددار است!

به‌هیچ‌روی نمی‌توان رهاوردهای تاسیس دفتر دایمی کریستیز در دوبی را برای هنر خاورمیانه نادیده انگاشت؛ حتی می‌توان ادعا کرد برپایی مستمر این حراج در هشت‌سال گذشته بیشتر به سود هنر خاورمیانه بوده تا کریستیز؛ کما‌اینکه کل فروش یک‌حراج در دوبی، به سه‌میلیون‌دلار هم نمی‌رسد که معادل فروش یک اثر از هنرمندی متوسط در اروپا و آمریکاست. با این حال نمی‌توان از کریستیز خرده نگرفت که در خلق یک رفرم در مارکت هنری منطقه، سهم شایسته زنان هنرمند را ادا نکرده است. در این میانه تردیدی نیست اجحافی بزرگ در حق زنان هنرمند ایرانی صورت گرفته است. هیچ کشوری در منطقه، دست‌کم از منظر کمی، این میزان هنرمند زن ندارد؛ گویا کریستیز هم بر این نکته واقف است زیرا به‌طور مستمر در هر دوره حراج، تعداد هنرمندان زن ایرانی با مجموع هنرمندان زن ۱۳کشور دیگر در منطقه برابری کرده است. بدیهی است از منظر بازار بین‌المللی هنر، در حراج‌های مهم کشورهای غربی هم نسبت هنرمندان زن چندان چشمگیر نیست، به‌خصوص درباره رکوردها؛ و بدیهی است کریستیز بیشتر از اینکه به عدالت جنسی در زمان انتخاب آثار بیندیشد، به فکر کار خوب و فروش خوب باشد. زنان هنرمند خاورمیانه و به‌ویژه زنان ایرانی اما، تا امروز نتوانسته‌اند جایگاهی تثبیت‌شده در بازار بیابند که خودش علامت‌سوال بزرگی است...

ادامه از صفحه ۹

همچنان مدافع حقوق زنان هستم

نظرتان درباره صحبت‌های ابراهیم حاتمی‌کیا درباره آقای کیارستمی چیست؟

چه طرفدار فیلم‌های کیارستمی باشیم و چه نباشیم، در اینکه آقای کیارستمی در سینمای ایران یگانه است، شکی نیست. ایشان جایگاه منحصربه‌فرد و ویژه‌ای در سینمای ایران و جهان دارند و احترام به ایشان و جایگاه ایشان از دید من وظیفه همگان، به‌ویژه هنرمندان است. بر این اساس، طبعا به نظرات و رفتار آقای حاتمی‌کیا انتقاد جدی دارم. ایشان معتقدند حضور و فیلمسازی آقای کیارستمی و البته بسیاری از کارگردانان به صلاح جامعه نیست. گرچه موافق آزادی بیان هستم و معتقدم هرکسی آزاد است نظر و سلیقه خود را داشته باشد، اما آقای حاتمی‌کیا باید بپذیرند نظر ایشان برخلاف نظر اکثریت جامعه هنری است. چیزی را که نمی‌توانم درک کنم، این که چه کسی مسوولیت تشخیص صلاحیت هنرمندان را به ایشان داده است که خیلی راحت هنرمندان را ردصلاحیت می‌کنند و بی‌پروا به نقد آثار هنری کارگردانان بزرگ سینمای ایران می‌پردازند. آیا بهتر نیست بگذاریم هرکارگردانی متناسب با ذوق و اندیشه خود فیلم بسازد تا از برآیند مجموعه متنوع فیلم‌ها، هنر فیلمسازی رشد کند؟ تصور کنید اگر همه فیلمسازان ایران فیلم‌های مشابه فیلم‌های آقای حاتمی‌کیا می‌ساختند، چه پیش می‌آمد. به نظرم نگرش یک‌سویه آقای حاتمی‌کیا یک نوع سانسور است. آن هم در شرایطی که جامعه هنری ما آنقدر جا دارد که کسی جای دیگری را تنگ نکند.

از اینکه گیشه سینمای ما دست بانوان است چه نظری دارید؟

زنان ما ثابت کردند که چه هنرمند و ادیب و چه در رشته‌های دیگر مشغول فعالیت باشند، زنان شایسته‌ای هستند. هرچند در شرایط نامساوی فعالیت، برای اثبات خودشان چندین‌برابر مردها کار می‌کنند. من فشارهای اجتماعی بی‌حد را در این رشد بی‌اثر نمی‌دانم. همین امروز شنیدم که ورزشکاران ایرانی ۱۶ مدال کسب کردند آن هم در شرایطی که امکانات ورزشی برای بانوان نزدیک به هیچ است. به نظر می‌رسد هرچه فشار روی خانم‌ها بیشتر می‌شود، طبق قانون عمل و عکس‌العمل در فیزیک، خانم‌های ما برای مقابله با این فشار انرژی بیشتری برای رشد اجتماعی صرف می‌کنند و برای این رشد، انگیزه کافی دارند.

خانم میلانی! با همه تلاشتان برای رسیدن به جامعه اخلاقی، برخی از منتقدان‌تان نظرات شما را قبول ندارند چون معتقدند ضدمرد هستید. برای آنها چه پاسخی دارید؟

صراحتا می‌گویم همان‌طور که در فیلم «یکی از ما دو نفر» به اخلاق و رفتار درست اجتماعی پرداختم، به‌شدت پایبند اخلاق هستم و به هیچ‌وجه ضدمرد نیستم. اما طرفدار حقوق زنان و ضدجامعه مردسالار که دیگر جایی در زندگی امروز ندارد، هستم. متاسفم که بگویم با وجود اینکه در شعار حرف از خانواده سالم مطرح می‌شود، اما هیچ قدم مثبتی در این زمینه انجام نمی‌شود. گویا مسوولان امر فراموش کرده‌اند نیمی از جامعه را زنان تشکیل می‌دهند و برای سلامتی خانواده، حال آنها باید خوب باشد؛ به‌ویژه که زنان قلب خانواده هستند.

کریستیان براد تامسن، داور جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران:

از موسیقی ایرانی لذت می‌برم

صدای شجریان مرا به اعماق برد

عکس: خانه واحدی

فرانک آرتا: سی‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران پایان یافت و فرصتی فراهم شد تا فیلمسازان عرصه فیلم کوتاه، بعد از گذر از دوران فترت، فرصتی پیدا کنند تا در جشنواره‌ای هنری، فیلم‌های خود را به نمایش بگذارند. در این دوره از جشنواره که به‌دبیری حبیب ایل‌بیگی، مدیرعامل انجمن سینمای جوان ایران، برگزار شد، فضای مناسبی به وجود آمد تا بار دیگر بر اهمیت فیلم کوتاه تاکید شود. از جمله اتفاقات قابل‌تقدیر این دوره، حضور اعضای هیات داوران جشنواره بود که در بخش بین‌الملل هم از متخصصان این عرصه دعوت به عمل آمد. «کریستیان براد تامسن»، کارگردان، نویسنده و تهیه‌کننده دانمارکی، یکی از اعضای هیات داوران بخش بین‌الملل بود که کارگردانی بیش از ۱۰عنوان فیلم مستند را در کارنامه هنری دارد که از آن جمله می‌توان به مستندهای صدای ایران، محمدرضا شجریان ۲۰۰۶ و فاسبیندر ودوست‌داشتن بی‌ادعا ۲۰۱۴ اشاره کرد. جالب است وقتی درباره محمدرضا شجریان صحبت می‌کرد، اشک در چشمانش جمع شد و نسبت به او ادای احترام کرد. با کریستیان براد تامسن گفت‌وگوی کوتاهی انجام دادیم که می‌خوانید:

برای نخستین‌بار در جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه حضور دارید؟

خیر. شش، هفت‌سال پیش هم ایران بودم.

شش‌سال از آن زمان گذشته است و حتما فیلم‌های مختلفی دیده‌اید. چه تصوری از کلیت آن فضا داشتید. اصلا نگاه‌تان به فیلم‌های کوتاه ایرانی چیست؟

بار گذشته که در ایران بودم چون آن زمان هم در بخش بین‌الملل حضور داشتم، نتوانستم زیاد فیلم‌های ایرانی ببینم. اما فیلم‌های کوتاه اروپایی زیاد می‌بینم. ولی با این وجود همیشه طرفدار پروپا قرص فیلم‌هایی بوده و هستم که در دهه‌های گذشته سینمای ایران ساخته شدند. مثل فیلم‌هایی که در روستا ساخته شدند؛ از جمله «خانه دوست کجاست» عباس کیارستمی، فیلم «گاو» داریوش مهرجویی و «طبیعت بی‌جان» سهراب شهیدثالث. برایم جالب است در این فیلم‌ها محلی‌بودن کاملا ملموس و جهانی است. از این منظر از این نوع سبک فیلمسازی باید درس گرفت. به دلیل اینکه آن فیلمسازان بدون اینکه تلاش کنند فیلم جهانی بسازند، فیلم‌شان را در روستا می‌سازند، ولی درنهایت فیلم‌شان کاملا جهانی شد. ولی الان فیلمسازان تلاش می‌کنند شبیه فیلم‌های هالیوودی فیلم‌بسازند!

منظورتان فقط درباره فیلم‌های ایرانی است؟

به‌طور کلی منظورم این است که هرچه فیلم محلی‌تر و بومی‌تر باشد، بیشتر جهانی‌تر است.

شهید ثالث، مهرجویی یا کیارستمی در دهه‌های مختلفی این فیلم‌ها را ساختند. اما این فیلم‌ها همه سینمای ایران نیستند. می‌خواهم نظرتان را درباره دیگر فیلم‌های ایرانی بدانم. مثل فیلم‌های اصغر فرهادی؟

بله. فیلم ایشان را دیده‌ام. اما آن فیلم‌ها را بیشتر تحسین می‌کنم، چون بین‌المللی‌ترند.

به‌عنوان استاد دانشگاه، فیلمساز و مدیر جشنواره، تعریف شما از فیلم کوتاه چیست؟ آیا از نظر شما فیلم کوتاه تفاوتی با فیلم بلند دارد؟

من بر این عقیده‌ام که در فیلم داستانی بلند احساس می‌کنم چقدر فیلم طولانی است! انگار آدم‌ها نمی‌توانند جلوی خودشان را بگیرند. اما در عین حال فیلم داستانی کوتاه را می‌شود طولانی کرد. چون ظرفیت آن، بیشتر است. با توجه به ابزارهای جدید و اینکه هرکس هر وقت که دلش بخواهد می‌تواند فیلم بسازد - پس فیلمسازی ارزان است و هر چقدر که دلت بخواهد می‌توانی راش بگیری - باعث می‌شود اصول زیبایی‌شناسی تدوین رعایت نشود و فیلم‌ها بیش‌ازحد طولانی شوند! البته فیلم‌های ایرانی‌ای که من دیدم، آن نظام هنری را رعایت کردند. اما فیلم‌های اروپایی طولانی هستند و نمی‌دانند فیلم را چطور جمع کنند!

آیا می‌توان گفت شما طرفدار این نگاه فلسفی هستید که «کوچک زیباست»؟

بله

در این صورت آنتونیونی و برگمان هم فیلم‌های بلند ساختند. نظر شما درباره فیلم‌های شاهکار آنها چیست؟ آیا آن فیلم‌ها بی‌دلیل بلند هستند؟

آنتونیونی فیلمساز مورد علاقه من است. به دلیل اینکه جسارت داشت، فیلم کند بسازد. امروز ضرباهنگ فیلم‌ها خیلی بالاست و به تماشاگر فرصت نمی‌دهند تامل و فکر کنند. همین موضوع باعث می‌شود تماشاگران نتوانند اتفاقات را تجربه کنند؛ در حالی که تجربه، کمی تامل می‌خواهد.

از این منظر تارکوفسکی مشهورتر است؟

بله. شب قبل از اینکه به تهران بیایم، فیلمی از فیلمساز مورد علاقه‌ام، فاسبیندر را دیدم. یادم نمی‌رود آن چیزی که او در کنفرانس خبری سال ۱۹۶۹ گفت. اولین فیلم فاسبیندر را وقتی نگاه کنید، خیلی کند است. در آن کنفرانس از او می‌پرسند چرا دوربین تو یک جا ثابت مانده؟ در حالی که علم ثابت کرده که ذهن انسان زود می‌تواند تصاویر را پردازش کند و لازم نیست این‌قدر فیلم را کش بدهید. او پاسخ می‌دهد درست است، اما عواطف به زمان نیاز دارند. پس عواطف است که به زمان نیاز دارد و من به این مساله اعتقاد دارم. درباره فیلم‌هایی که من به آنها «فیلم‌های روستایی» می‌گویم، همین اتفاق می‌افتد.

با این نگاه، شما در فیلم کوتاه دنبال چه هستید؟ چه معیاری برای انتخاب فیلم کوتاه دارید؟

عواطف. البته که باید خرد و عقلانیت با عواطف یکی شود. اما در زندگی مدرن در اروپا ما این دو را از هم جدا کردیم.

در حقیقت شما در جست‌وجوی نداشته‌های‌تان هستید؟

آن چیزی که شما گفتید را می‌توان اینگونه گفت که فرصت اینکه یک‌جا بنشینی و تامل کنی را پیدا نمی‌کنی. مثل تلویزیون می‌ماند. به همین دلیل از تلویزیون متنفر هستم. چون تصاویر را پشت‌سرهم نشان می‌دهد. ما بیشتر تصاویر را مصرف می‌کنیم و قبل از اینکه فیلم تمام شود فیلم بعدی پشت‌سر آن می‌آید. در حالی که برای دیدن یک فیلم باید فرصت داشته باشی در موردش فکر کنی و من در زندگی روزمره دنبال فرصتی هستم که بتوانم عواطفم آزاد شود.

محمدرضا شجریان برای ایرانی‌ها هنرمند بزرگی است، چه شد که شما علاقه‌مند به صدای شجریان شدید و درباره ایشان فیلم ساختید؟

یادم نمی‌آید برای اولین‌بار چه وقت صدای شجریان را شنیدم. چنان محو صدایش شدم، انگار کلماتش برایم اهمیتی نداشت. درواقع فرقی نمی‌کرد چه می‌گوید، بلکه صدای او مرا به اعماق می‌برد. همان‌جا یاد یکی از شعارهای زندگی‌ام افتادم که از نیچه برگرفتم. او می‌گوید در مقایسه با موسیقی، تمام ابزارهای ارتباط بشری پیش‌پاافتاده و بی‌ارزش‌اند. شاید برای همین است که سه فیلم آخرم را درباره موسیقی ساختم که یکی از آنها درباره شجریان خواننده مشهور است. دو فیلم دیگر درباره موسیقی جاز هست. الان که در تهران هستم بهتر است بگویم من یک کلمه زبان فارسی متوجه نمی‌شوم، ولی از موسیقی زبان شما؛ خیلی لذت می‌برم.

خبرسازان

«عصبانی نیستم» باز اصلاح می‌شود

● **شرق:** این روزها به نظر می‌رسد خیلی‌ها از «عصبانی نیستم» عصبانی‌هستند. آنقدر که پشت سر هم طومار می‌نویسند و دور هم جمع می‌شوند تا در نهایت جلوی اکران این فیلم را بگیرند. اما سازمان سینمایی که بعد از اصلاحاتی مجوز اکران فیلم را صادر کرده انگار قصد ندارد در مقابل این فشار بایستد؛ هر چند زمان اکران فیلم مدتی به تعویق افتاده است و حجت‌الله ایوبی می‌گوید شاید بخشی از فیلم بار دیگر اصلاح شود. اما ایوبی در گفت‌وگو با ایسنا گفته برای توقیف نیامده است: «من برای اکران آمده‌ام نه توقیف و فضای جلسه با کمیسیون فرهنگی مجلس را هم فضای اکران دیدم نه توقیف.» که برای اکران فیلم‌ها آمده است نه توقیف آنها. ایوبی درباره فشارهایی که خارج از سینما نسبت به مجوزهای سازمان سینمایی برای نمایش برخی فیلم‌ها وارد شده است، گفت: (یکشنبه، ۲۷مهرماه) جلسه بسیار خوبی با نمایندگان کمیسیون فرهنگی مجلس داشتیم و بنای این کمیسیون بر تعامل، همکاری، کمک به سینمای کشور و سازمان سینمایی است، به همین دلیل فکر می‌کنم نتایج جلسه برای جامعه سینمایی رضایت‌بخش خواهد بود. فکر می‌کنم به این جمع‌بندی رسیدیم که فیلم‌هایی که درباره آنها صحبت می‌شود فیلم‌های اجتماعی شده‌اند. البته ممکن است لازم باشد مثلا «عصبانی نیستم» اصلاحات دیگری هم داشته باشد و شاید این درخواست را از کارگردان فیلم داشته باشیم تا به این ترتیب نگرانی برخی از آقایان هم برطرف شود.»

پیشنهاد روز

اتاق گوشواره منتشر شد

● اولین آلبوم رسمی «دنگ‌شو» به نام «اتاق گوشواره» از سوی شرکت آوای باربد منتشر شد. پس از «شیراز چل ساله» و «دلتنگ شو» این سومین آلبوم دنگ‌شو است، اما دو اثر قبلی آنها با وجود پخش جهانی، مجوز رسمی انتشار در ایران نداشت. اشعار این آلبوم هم از سروده‌های مولانا، سعدی، عارف‌قزوینی، فریدون مشیری و «سیمین بهبهانی» است.

«صداهای بی‌صدا» در گالری فروزان

مرجان صائبی: نمایشگاه «صداهای بی‌صدا» دوشنبه ۲۱مهر در گالری فروزان افتتاح شد و تا پنجم آبان ادامه دارد. نمایشگاه «صداهای بی‌صدا» به مناسبت افتتاح گالری فروزان، با تم نقاشیخط و با حضور هنرمندانی مانند اسرافیل شیرچی، علی شیرازی، تاها بهبهانی، محسن دایی‌نبی، حسین کاشیان، افسانه تائبی، محمد محمدی‌زاد، نفیسه خلج، علیرضا سعادتمند، کیوان مکری، رضا تائبی و... برپا شد. فروزان طاهری مدیر گالری فروزان هدفش از بازگشایی این گالری را کمک به ارتقای فرهنگ و هنر ایرانی و حمایت از هنرمندان بااستعداد جوان عنوان کرد. تم اصلی نمایشگاه، نقاشیخط بود و حتی آثار حجم تاها بهبهانی و رضا تائبی هم همین رویکرد را داشتند و تفاوت آثار، بیشتر در تفاوت نگاه نسل جوان‌تر با نسل میانه نسبت به نقاشیخط بود. در این نمایشگاه آثار هنرمندان نقاشیخطی که می‌شناسیم بیشتر رویکرد زیبایی‌شناسانه داشت که تا قبل از این هم در آثار این هنرمندان دیده بودیم و کارهایی که در این نمایشگاه شرکت داده بودند، خیلی با آثار قبلی آنها تفاوت نداشت و به نظر، نگاه نسل جوان‌تر به مقوله نقاشیخط گستره بازتری را دربر می‌گرفت؛ مانند سه اثر از افسانه تائبی که با استفاده از المان دایره، اجرام آسمانی سیال در زمان و مکان را یادآوری می‌کند و نگاه متفاوتش را به نقاشیخط نشان می‌دهد. او درباره چگونگی به‌وجودآمدن این آثار می‌گوید: «همیشه این سوال برای من مطرح بود که این اجرام آسمانی با این وسعت چگونه هم می‌چرخند بدون اینکه یکدیگر را خراشی بدهند، اما آدم‌ها در کوچک‌ترین حرکاتشان به هم برخورد می‌کنند و ما در یک فضای کوچک نمی‌توانیم بدون اصطکاک و برخورد زندگی کنیم. المان خط برای من نمادی از یک زبان برای گفت‌وگوست؛ عنصری بصری که استفاده‌های مختلفی در کارم دارد و دستمایه شعر مولانا هم نمادی از گفت‌وگو در سطح بالاتری از کنش و واکنش‌های مرسوم است. در اصل، می‌خواستم مخاطب را به دیدگاه مولانا وصل کنم.» همین‌طور محمدی‌زاد از عنصر خط، لایه‌هایی روی هم پدید آورده بود که در انتها به وحدتی بصری رسیده بودند و خودش معتقد است لایه‌های نوشته‌شده اشاره به زبان بی‌زبانی و دوستی بیرون و درون دارد و رسیدن به زبان مشترک همه انسان‌ها و در نهایت وحدت و سکوت است. البته آثار دیگری از هنرمندان جوان‌تر در این نمایشگاه بود که می‌توان درباره هرکدام جداگانه صحبت کرد؛ ولی مجال دیگری می‌طلبد. به‌هرحال بازگشایی هر گالری در تهران به خودی‌خود خبر خوبی است، به‌خصوص اگر صاحبان گالری با ایده معرفی و حمایت از نسل جوان کارشان را شروع کنند و البته در ادامه به‌خاطر سود مالی بیشتر به‌سمت نام‌های شناخته‌شده و بازار مطمئن هنرمندان بنام نروند؛ چرخه‌ای که اکثر گالری‌دارها به دامش افتاده‌اند. گالری فروزان در ساختمان شماره یک اسکان واقع در خیابان ولیعصر، تقاطع خیابان میرداماد افتتاح شده است.

روزنامه‌های نقاشان در خانه هنرمندان ایران

شرق: نقاشان ایرانی به‌مدت یک‌هفته روزنامه‌نگار می‌شوند و روزنامه‌هایی را تولید می‌کنند که خبرها و تصاویر دلخواه آنها را دربردارد. انجمن هنرمندان نقاش ایران نمایشگاه متفاوتی را با اعضای خود برگزار می‌کند. این نمایشگاه گروهی با حضور ۱۳۰نفر از اعضای این انجمن برگزار می‌شود و «تیتر یک- تولد نقاش» نام دارد.

کتایون مقدم، مینا نادری و آیدین خانکشی‌پور نیز نمایشگاه‌گردانی آن را برعهده دارند. در جریان برگزاری این نمایشگاه به همه هنرمندان، مقواهایی به اندازه واقعی روزنامه (۷۰×۵۰) داده شده تا آنها با این ذهنیت که روزنامه شخصی خودشان را دارند واقعیت‌های ذهن خود را در آن منعکس کنند. در نهایت هنرمند شبه‌روزنامه‌ای را تصویر می‌کند که واقعیت‌ها، خبرها و تصاویر دلخواه هر هنرمند را داراست و به این واسطه نقاش می‌تواند هویت و اندیشه خود را از نظر ساختاری و بصری بیان کند. همچنین در همین تاریخ و در نگارخانه‌های بهار، تابستان و نامی نمایشگاهی از آثار نقاشی اعضای شورای مدیریت کمیته‌های انجمن هنرمندان نقاش ایران برگزار می‌شود. نمایشگاه «تیتر یک - تولد نقاش» ساعت۱۷ روز چهارم‌آبان در نگارخانه‌های ممیز، زمستان، پاییز و میرمیران افتتاح می‌شود و تا ۱۱آبان، همه‌روزه از ساعت ۱۳ تا ۲۰ به نشانی خیابان آیت‌الله طالقانی، خیابان شهید موسوی‌شمالی، باغ هنر، خانه هنرمندان ایران ادامه دارد.

فراخوان

انجمن زنان مدیر کارآفرین با همکاری انجمن ملی زنان کارآفرین، دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران، سازمان عمران کرمان، سازمان میراث فرهنگی،صنایع دستی و گردشگری و اتاق بازرگانی صنایع، معادن و کشاورزی کرمان یازدهمین همایش کارآفرینی خود را با موضوع " **کسب و کار و کارآفرینی زنان در حوزه گردشگری**"در تاریخ **۱۵ و ۱۶ بهمن ماه** در ارگ بم واقع در استان کرمان، برگزار می کند.

از کلیه زنان کارآفرین و صاحب کسب و کار در عرصه کارآفرینی، محققین و اساتید گرامی در حوزه گردشگری دعوت می‌شود تا با مشارکت خود در **تهیه مقاله و ارائه مطالعه موردی کارآفرینی** ما را در ارائه همایشی پربار با هدف ارائه الگوهای مناسب کارآفرینی و همچنین توانمندسازی زنان کارآفرین یاری نمایند.

محورهای همایش:

۱. شناسایی و معرفی فرصت های کسب و کار و رویکردهای نوین کارآفرینی در حوزه گردشگری
۲. راههای تشویق و ترغیب جوانان صاحب ایده های خلاق در عرصه کارآفرینی با تاکید بر دختران فارغ التحصیل دانشگاهی
۳. نقش زنان در توسعه گردشگری و تبادل فرهنگی
۴. چالش های کارآفرینی و کسب و کار در عرصه گردشگری
۵. نقش گردشگری در اشتغال زایی و درآمد ملی
۶. ارایه تجارب الگوهای گردشگری موفق
۷. گردشگری روستایی و نقش آن در توسعه محلی
۸. آموزش شهروندی و نقش آن در توسعه گردشگری
۹. فرصتهای گردشگری سلامت
۱۰. گردشگری و تاثیر آن بر محیط زیست

مهلت ارسال مقالات و مطالعات موردی، حداکثر تا تاریخ ۹۳/۹/۲۹ می باشد.

موارد مورد نیاز برای ثبت نام:

- **تکمیل فرم ثبت نام**
- **واریز مبلغ۵۰۰/۰۰۰ ریال (۲۰۰/۰۰۰ ریال برای دانشجویان) برای حضور در برنامه به شماره حساب ۱۷۴۲۲۱۴۴۳۸ بانک ملت شعبه بهار شمالی کد ۶۸۲۰۵ به نام «انجمن زنان مدیر کارآفرین»**
- **ارسال فرم و فیش و کپی کارت دانشجویی (برای دانشجویان) از طریق ایمیل ، فکس یا پست به دبیرخانه**
- **بدیهی است اقامت و وسیله ایاب و ذهاب سخنرانان و ارائه دهندگان مقالات و مطالعات موردی پذیرفته شده در کمیته علمی به عهده انجمن خواهد بود.**

فرم ثبت نام

نام: نام خانوادگی: میزان تحصیلات: رشته تحصیلی:
شغل: سازمان مربوطه: حوزه فعالیت:
متقاضی حضور با : ارائه مقاله ☐ ارائه تجربه کارآفرینی ☐ آزاد ☐
خلاصه مقاله(حداکثر یک صفحه A۴)
شرح تجربه کارآفرینی(برای کارآفرینان) (حداکثر در ۳ صفحه A۴)
نشانی متقاضی:
تلفن ثابت: تلفن همراه: پست الکترونیکی:

آدرس دبیرخانه همایش: تهران، خیابان قائم مقام فراهانی، کوچه دهم، پلاک ۲۴، طبقه سوم، واحد ۱۳.
تلفن: ۸۸۵۱۴۵۲۰ فکس: ۸۸۵۰۳۷۹۵ پست الکترونیکی: ea@wenet.ir سایت: www.ea.wenet.ir